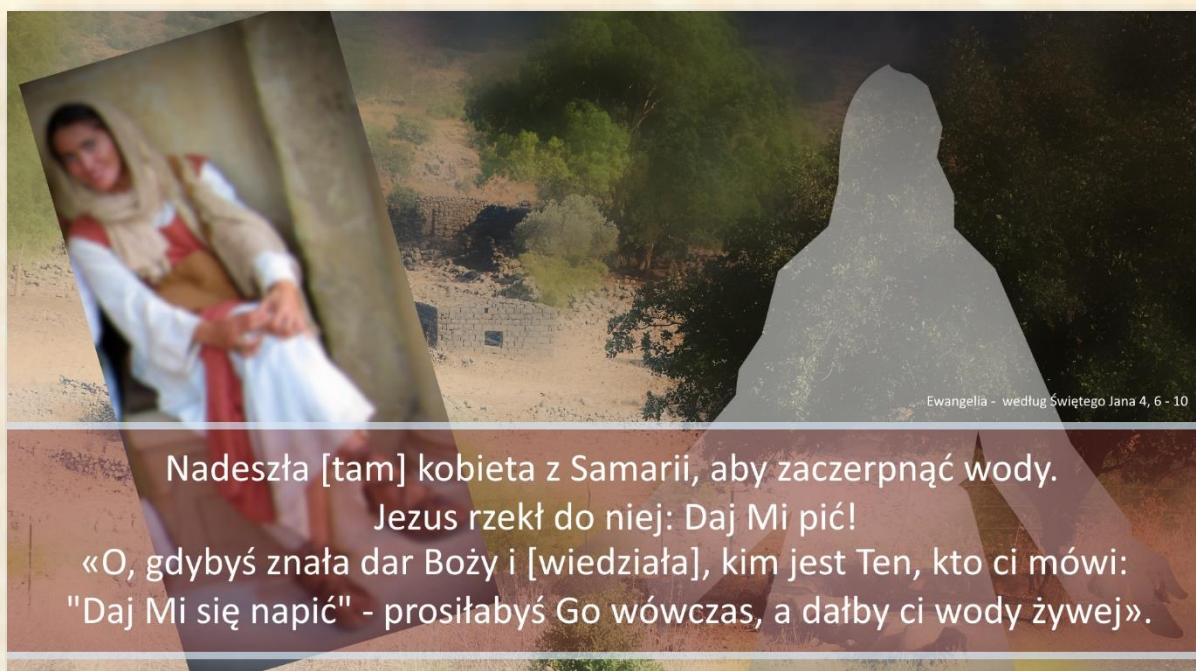

Rozważania Biblijne – 12 marca 2023

Pierwsze czytanie – z Księgi Wyjścia 17, 3-7

Ale lud pragnął tam wody i dlatego szemrał przeciw Mojżeszowi i mówił: «Czy po to wyprowadziłeś nas z Egiptu, aby nas, nasze dzieci i nasze bydło wydać na śmierć z pragnienia?» Mojżesz wołał wtedy do Pana i mówił: «Co mam uczynić z tym ludem? Niewiele brakuje, a ukamienują mnie!» Pan odpowiedział Mojżeszowi: «Wyjdź przed lud i weź kilku ze starszych Izraela ze sobą. Weź w rękę laskę, którą uderzyłeś Nil, i idź. Oto Ja stanę przed tobą na skale, na Horebie. Uderzysz w skałę, a wypłynie z niej woda, i lud zaspokoi swe pragnienie». Mojżesz uczynił tak na oczach starszyny izraelskiej. I nazwał to miejsce Massa i Meriba, ponieważ tutaj kłócili się Izraelici i wystawiali Pana na próbę, mówiąc: «Czy też Pan jest rzeczywiście wśród nas, czy nie?»

« nazwał to miejsce *Massa i Meriba*, ponieważ tutaj kłócili się Izraelici i wystawiali Pana na próbę »

- Słowo « *massa* » znaczy « *wyzwanie* », a « *merida* » znaczy « *oskarzenie* ».
- Nie ma miejsca na mapie o takiej nazwie, działo się to na pustyni w miejscu zwanym Refidim, gdzieś między Egiptem a Izraelem.

« Całe zgromadzenie Izraelitów wyruszyło na rozkaz Pana z pustyni Sin, aby przebyć dalsze etapy. Potem rozbili obóz w Refidim... » (Wyj 17,1)

- Mojżesz prowadził cały tłum kobiet, mężczyzn i dzieci od obozowiska do obozowiska, które rozbijali zawsze przy ujściu wody. Jednak pewnego wieczoru, zmęczeni trudami całego dnia, doszli do Refidim, gdzie zabrakło wody, a przecież na pustyni odwodnienie organizmu może skończyć się śmiercią. W takiej sytuacji, niektórzy ulegają panice :

«Czy po to wyprowadziłeś nas z Egiptu, aby nas, nasze dzieci i nasze bydło wydać na śmierć z pragnienia?»

- Ci, którzy nie potrafią zaufać Bogu w godzinie próby, ulegają panice i oskarżają Mojżesza. To tak, jakby mówili, że lepiej być żywym niewolnikiem niż wolnym człowiekiem, któremu grozi śmierć. W obliczu pragnienia i potrzeby napicia się wody, w obliczu śmiertelnego zagrożenia, szybko zapominają, jak ciężkie było życie w niewoli egipskiej... skupiają się tylko na tym, że w tej niewoli mieli co jeść i pić...
- Dobrze wiedzą, że Mojżesz ich prowadzi ale to Bóg ich wyzwolił i wyprowadził szczęśliwie z Egiptu. To On czuwa nad całą ich wędrówką. Tak więc buntując się przeciw Mojżeszowi, buntują się też przeciw samemu Bogu. Ich radość z uwolnienia przyćmiły lęki, pod wpływem których, ulegli pokusie zwątpienia w Boga. Wtedy Mojżesz zapytał Go :

«Co mam uczynić z tym ludem? Niewiele brakuje, a ukamienują mnie!»

Wtedy Bóg mu odpowiada : **«Wyjdź przed lud i weź kilku ze starszych Izraela ze sobą. Weź w rękę laskę, którą uderzyłeś Nil, i idź. Oto Ja stanę przed tobą na skale, na Horebie. Uderzysz w skałę, a wypłynie z niej woda, i lud zaspokoi swe pragnienie».**

Mojżesz uczynił, co Bóg mu nakazał i ze skały wypłynęła woda.

- Dzięki temu, cały lud nie tylko zaspokoił pragnienie ale też umocnił się w wierze, że Bóg prawdziwie nad nim czuwa.

PSALM 95, 1-2. 6-7. 8-9

*Przyjdźcie, radośnie śpiewajmy Panu,
wznośmy okrzyki na cześć Skały naszego zbawienia:
przystąpmy z dziękczynieniem przed Jego oblicze,
radośnie śpiewajmy Mu pieśni!*

*Wejdźcie, uwielbiajmy, padnijmy na twarze
i zegnijmy kolana przed Panem, który nas stworzył.
Albowiem On jest naszym Bogiem,
a my ludem Jego pastwiska
i owcami w Jego rękę.
Obyście usłyszeli dzisiaj głos Jego:*

*Nie zatwardzajcie serc waszych jak w Meriba,
jak na pustyni w dniu Massa,
gdzie Mnie wasi przodkowie wystawiali na próbę
i doświadczali Mię, choć dzieło moje widzieli.*

« Nie zatwardzajcie serc waszych jak w Meriba, jak na pustyni w dniu Massa, gdzie Mnie wasi przodkowie wystawiali na próbę i doświadczali Mię, choć dzieło moje widzieli. »

- Ta ostatnia zwrotka śpiewanego dziś psalmu jest streszczeniem tego, co charakteryzuje życie wiary całego narodu wybranego i zarazem każdego z osobna: chodzi tu o zaufanie Bogu.
Narod wybrany za każdym razem, gdy doświadczal trudności na pustyni, zadawał sobie pytanie czy Bog prawdziwie jest przy nim, czy można Mu całkowicie zaufać.
- W języku hebrajskim słowo « wiara » znaczy « oprzec się na Bogu » czyli ufać Mu. A kiedy się komus ufa, słucha się tego, co on mówi...
 - **Śłuchaj, Izraelu, Pan jest naszym Bogiem - Panem jedynym. Będziesz miłował Pana, Boga twójego, z całego swego serca, z całej duszy swojej, ze wszystkich swych sił. Niech pozostaną w twym sercu te słowa, które ja ci dziś nakazuję. Wpój je swoim synom, będziesz o nich mówił przebywając w domu, w czasie podróży, kładąc się spać i wstając ze snu. Przywiążesz je do twojej ręki jako znak. Niech one ci będą ozdobą przed oczami. Wypisz je na odrzwiach swojego domu i na twoich bramach. » (Pwt 6, 4-9)**

Aby usłyszeć, co mówi Bog, trzeba mieć « otwarte uszy » :

- « Nie chciałeś ofiary krwawej ani obiaty, lecz otworzyłeś mi uszy; » (Ps 40,7)
- « Pan Bóg Mnie obdarzył językiem wymownym, bym umiał przyjść z pomocą strudzonemu, przez słowo krzepiące. Każdego rana pobudza me ucho, bym słuchał jak uczniowie. Pan Bóg otworzył Mi ucho, a Ja się nie oparłem ani się cofnąłem. » (Iz 50,4-5)

- W języku hebrajskim słowa « *sluchac* » w sensie ufać komus i « *byc poslusznym* » maja to samo pochodzenie.

« *doświadczali Mię, choć dzieło moje widzieli.* »

- Zaufanie w wierze opiera sie na doswiadczeniu opieki Bozej.
- Tym dziełem Bozym jest tu wyzwolenie z niewoli egipskiej. Wspominanie przez naród wybrany tego wyzwolenia, umacnia jego wiare : przypomina mu, ze skoro Bog uwolnił ich z jarzma niewoli to przeciez nie po to, by zgineli z glodu czy pragnienia na pustyni.

« *Przyjdźcie, radośnie śpiewajmy Panu, wznóśmy okrzyki na cześć Skąły naszego zbawienia* »

- Sa to słowa wyznania wiary : mozemy zawsze polegac na Bogu, mozemy oprzec sie na Nim, jak na skale.
Na pustyni, naród wybrany zwatpil w Boga, zwatpil ze zatroszczy sie o jedzenie i wode dla nich. Jednak On mimo wszystko przyszedl mu z pomoca. W języku biblijnym, poczawszy od tego cudownego wydarzenia, wytrysniecia wody ze skąły, powtarza sie, ze Bog jest Skala Izraela.
- Psalmista zaprasza nas do zaufania Bogu i do wiary, ze nawet jesli pozory wydaja sie temu przecyz : Bog pragnie, bysmy w kazdej sytuacji byli wolni i szcieszliwi. On moze sprawic, ze z kazdej naszej porazki czy frustracji, z kazdego rodzaju smierci, wytrysnie zrodlo wolności i pelni zycia.

« *Obyście usłyszeli dzisiaj głos Jego* »

- Kiedy « slyszymy Jego Glos », kazdego dnia mozemy zaczynac na nowo, kazdego dnia wszystko na nowo staje sie mozliwe. Kazdego dnia na nowo uczymy sie « sluchac Jego Glosu » i ufać Mu w kazdej sytuacji.

« *Wejdźcie, uwielbiajmy, padnijmy na twarże i zegnijmy kolana przed Panem, który nas stworzył. Albowiem On jest naszym Bogiem, a my ludem Jego pastwiska.* »

- Powyzsze słowa, podobnie jak cały psalm sa napisane w liczbie mnogiej gdyz wyrazaja to, czego doswiadczył cały naród wybrany. Sa zaproszeniem, by stanac razem przed Bogiem. To poczucie przynależności do ludu Bozego jest bardzo silne i wazne dla Izraelitow.

STRASBOURG

- **Polska Misja Katolicka w Strasburgu,**
 - ❖ [ks. Ryszard Górski](#)
- **Parafia Notre Dame de Lourdes**
 - ❖ 9, rue du Hohwald 67000 Strasbourg
 - ❖ tel: 03.88.32.31.60